

**PŘEDSEDA  
ČESKÉHO ÚŘADU ZEMĚMĚŘICKÉHO  
A KATASTRÁLNÍHO**

*Ing. Karel Večeře*

V Praze dne 4. května 2021  
Sp. zn.: ČÚZK-05464/2021-1  
Č. j.: ČÚZK-06904/2021

Vážený pane předsedo,

děkuji za Váš obsáhlý dopis ze dne 7. dubna 2021, ve kterém vyjadřujete zájem na pokračování dosavadní spolupráce v oblasti ochrany osobních údajů v katastru nemovitostí a naznačujete oblasti, ve kterých je dle Vašeho názoru třeba hledat řešení, která by zajistila vyšší míru vyváženosti mezi veřejností katastru nemovitostí a ochranou osobních údajů. Vzhledem ke skutečnosti, že Český úřad zeměměřický a katastrální řídím již téměř 20 let, měl jsem možnost se aktivně účastnit mnoha jednání k problematice ochrany osobních údajů v katastru od vzniku Úřadu pro ochranu osobních údajů až do současnosti. Navzdory logicky rozdílným pohledům na řešenou problematiku se dosud dařilo nalézat kompromisní řešení zlepšující ochranu osobních údajů při zachování smyslu a funkčnosti katastru nemovitostí. Věřím proto, že dokážeme některé naznačené problémy vysvětlit, v některých oblastech nalézt oboustranně přijatelné řešení a postupně připravit i určité změny v právní úpravě katastru nemovitostí, které budou posilovat ochranu osobních údajů.

Katastr nemovitostí ČR v sobě dnes spojuje informace o nemovitostech využívané pro široké spektrum činností s evidencí právních vztahů k nemovitostem. Je to model typický pro některé středoevropské a pro severské země. Naproti tomu v řadě evropských zemí včetně Vámi zmiňovaného Německa je evidence práv v pozemkových knihách nebo obsahově obdobných registrech, které využívají jen malou část technických údajů katastru, oddělená od katastru nemovitostí. Tato skutečnost však přímý vliv na informační otevřenost těchto dvou odlišných modelů pozemkových evidencí nemá. Česká republika z hlediska historie pozemkových evidencí patří do jiné skupiny zemí než Německo, neboť stabilní katastr a nové pozemkové knihy vznikly v 19. století a Československo převzalo rakouskou právní úpravu, která se vyznačuje v porovnání s Německem výrazně větší informační otevřeností. Za povšimnutí pak stojí i to, že nejen Česká republika, ale i další středoevropské země vycházející z tradice rakouské pozemkové knihy a katastru, patří do skupiny evropských zemí s největší informační otevřeností i v současnosti. Jako jeden z podkladů pro jednání s Vaší předchůdkyní, JUDr. Ivanou Janů, v roce 2018 jsem připravil přehled o podmínkách poskytování informací z pozemkových evidencí v Evropě, který je stále aktuální. Vyplývá z něho, že z členských zemí EU pouze Německo, Španělsko, Řecko a Kypr omezují poskytování údajů z obdobných registrů prokázáním veřejného zájmu nebo zúžením na určité profesní skupiny. Tento přehled si dovoluji pro Vaši potřebu připojit v příloze. Má-li být hledání řešení určitých problémů českého katastru ve vztahu k ochraně osobních údajů úspěšné, je třeba zohledňovat historická východiska, jakkoli se může jiný model někomu jevit v současnosti vhodnější. Z historicky uplatňované informační otevřenosti vychází současná praxe. Lze předpokládat, že každé omezování přístupu k informacím z katastru nemovitostí bude vyvolávat nesouhlasné reakce a má-li být úspěšné, musí být velmi dobře připraveno.

Dovolte mi nyní uvést velmi krátké shrnutí našich opatření provedených ve vazbě na obecné nařízení o ochraně osobních údajů ("obecné nařízení"). Z analýzy rizik provedené v přípravné fázi vyplynulo, že rozsah osobních údajů zapisovaných do katastru je odůvodněný a je v právní úpravě řádně zakotven. Nedošli jsme proto k závěru, že by bylo nutné na tom cokoli měnit. Naproti tomu byla identifikována rizika v oblasti poskytování některých výstupů z katastru nemovitostí obsahujících osobní údaje. Vzhledem ke skutečnosti, že v letech uplynulých od přijetí obecného nařízení nebyla plánována novelizace katastrálního zákona, a tato potřeba nebyla zjištěna ani v námi provedené analýze rizik, bylo naše úsilí soustředěno na opatření na úrovni prováděcího předpisu a vnitřních předpisů a postupů. Největší problém byl nalezen v oblasti poskytování souborových dat z územních celků od katastrálního území až po celé státní území zejména obcím, krajům a státním institucím, často prostřednictvím pověřených soukromých subjektů, tzv. šíření údajů katastru. Z tohoto důvodu byly na základě novelizace vyhlášky č. 358/2013 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí, v souborových datech katastru nemovitostí osobní údaje odděleny od ostatních údajů katastru metodou pseudonymizace a poskytování konkrétních osobních údajů je realizováno speciální webovou službou umožňující poskytnout osobní údaje jen v takovém rozsahu, který považuje konkrétní uživatel za nezbytný k plnění svých povinností. Současně je v takto upraveném systému garantována kontrola přístupů a logování veškerého odběru osobních údajů. Novela vyhlášky o poskytování údajů z katastru také upravila postupy při šíření údajů katastru tak, aby šířitel neměl přístup k žádným osobním údajům a plnil skutečně jen servisní roli vůči institucím, se kterými má uzavřenu smlouvu o poskytování těchto služeb. V novele vyhlášky byla zakotvena povinnost prokázání totožnosti uživatelů dálkového přístupu k údajům katastru a přijata opatření k ověření údajů o stávajících uživateli. Po nabytí účinnosti novely vyhlášky byl zaveden mechanismus pravidelných kontrol, který umožňuje detekovat porušování stanovených pravidel. Důležité technické úpravy byly rovněž provedeny v informačním systému katastru nemovitostí. Byla vytvořena přehledná evidence a zajištěn přístup subjektu údajů k údajům podle čl. 15 obecného nařízení. Současně byl zaveden rozšířený způsob logování u výstupů, u kterých je na základě § 52 katastrálního zákona stanovena povinnost zjišťovat totožnost příjemce (údaje z přehledu vlastnictví z území České republiky, ze sbírky listin a o dosažených cenách nemovitostí), resp. výstupů se srovnatelným obsahem. Na všech katastrálních úřadech byl od začátku roku 2019 znemožněn přístup veřejnosti k terminálům bez přihlašovacích údajů. V posledních letech systematicky zvyšujeme povědomí zaměstnanců resortních úřadů o ochraně osobních údajů a revidujeme vnitřní předpisy a postupy s cílem posílit ochranu osobních údajů. Považujeme to za zcela zásadní součást našeho úsilí v této oblasti, neboť jak u našich zaměstnanců, tak zejména u uživatelské veřejnosti není dosud dostatečné povědomí o tom, jaké nakládání s údaji z katastru nemovitostí je přípustné a k jakému nakládání se získanými údaji je již potřeba souhlasu subjektu údajů.

Dovolte mi nyní stručně reagovat na Vaše úvahy ohledně veřejnosti katastru, omezení přístupu k některým výstupům, k možnostem anonymizace kopií ze sbírky listin i související legislativní úpravě účelu katastru.

Katastrální zákon zdůrazňuje, že katastr nemovitostí je veřejným seznamem ve smyslu zákona č. 89/2012 Sb. Je to důležité proto, aby nevznikala pochybnost, zda se na katastr vztahují základní zásady vedení veřejných seznamů, včetně velmi významného principu materiální publicity. Občanský zákoník stanoví, že se do veřejného seznamu zapisují věcná práva k věcem, které jsou předmětem evidence v příslušném seznamu. To by nebylo možné bez zápisu údajů o osobách, kterým tato věcná práva svědčí. Právní úprava katastru nemovitostí v období 1993 až 2013 navazovala na tehdy platný občanský zákoník, který s pojmem veřejný seznam nepracoval. Nový občanský zákoník se však vrátil k tradiční právní úpravě evidence věcných práv k nemovitostem, kdy pozemkové knihy byly označovány jako knihy veřejné a řídily se zásadami obdobnými těm, které jsou v současnosti

obsaženy například v ustanoveních § 981 až 986 občanského zákoníku. Nelze tudíž hovořit o tom, že by pojem „veřejný seznam“ ve smyslu, v jakém jej používá občanský zákoník, byl pojmem novým, je-li inspirován historickou právní úpravou vycházející z obecného zákoníku občanského a částečně také obecného knihovního zákona.

Ze skutečnosti, že katastr je veřejným seznamem, a obecně ze skutečnosti, že nějaké údaje jsou veřejně dostupné, nelze bez dalšího dovozovat, že by takové údaje měly být zveřejňovány jako otevřená data. Na tuto skutečnost již delší dobu upozorňujeme zejména v souvislosti s aktivitami Ministerstva vnitra v oblasti otevřených dat, neboť právě z důvodu ochrany osobních údajů není možné zaměňovat přístup veřejnosti k údajům veřejného seznamu v rozsahu definovaném samostatnou právní úpravou se zveřejněním údajů či s poskytováním ve formě otevřených dat. Věřím, že v této otázce bychom mohli snadno nalézt shodu a prosazovat tento přístup společně.

V souvislosti s vyvažováním požadavku na veřejnost katastru a na ochranu osobních údajů je třeba zdůraznit, že ta obsahová část katastru nemovitostí, která slouží k evidenci práv k nemovitostem a v zásadě odpovídá historickým pozemkovým knihám, je jako součást civilního práva úzce provázána s problematikou nabývání, změn a zániku věcných práv k nemovitostem, a je tudíž nezbytné vnímat ji v tomto kontextu. Jako příklad Vámi uváděná německá právní úprava poskytování údajů z pozemkové knihy se uplatňuje v právním prostředí, kde právní jednání týkající se nemovitých věcí musí být povinně sepsována notářem. V takovém právním prostředí lze uspokojit například převážnou většinu potřeb poskytování informací ze sbírky listin pozemkové knihy umožněním přístupu notářům. V České republice žádné takové omezení sepsu smluv neexistuje (projednávalo bylo v souvislosti s NOZ, ale tento princip nebyl přijat) a tudíž omezování přístupu k některým výstupům z katastru nemovitostí (sbírka listin, přehled vlastnictví) jen pro určité profesní skupiny je problematické. Přesto připouštím, že je to zřejmě jediný reálný způsob, jak veřejnost sbírky listin omezit, pokud dojdeme k závěru, že již nedostačuje právní úprava připravená ve spolupráci našich úřadů a prosazená v roce 2012.

Tuto problematiku jsem v minulosti opakovaně konzultoval s vedením partnerského úřadu na Slovensku, kde je přístup ke kopiím ze sbírky listin omezen na vlastníky a jiné oprávněné osoby z věcných práv, jejich právní předchůdce a nástupce, dále je sbírka listin přístupná širokému spektru státních orgánů a institucí, notářům, exekutorům, znalcům, zeměměřičům, konkursním správcům apod. Podle jejich zkušeností si zájemci rychle našli cesty, jak si kopie pořídit prostřednictvím výše uvedených orgánů, institucí a osob. Je třeba také poznamenat, že některé profese to přivítaly jako zajímavý zdroj příjmů. Nevýhodou tohoto přístupu je také skutečnost, že subjekt údajů se na rozdíl od České republiky v řadě případů nedozví, kdo kopii listiny s jeho osobními údaji skutečně získal, neboť v systému je zaznamenán pouze zprostředkovatel, který si listinu z katastru vyžádal. Individuální prokazování právního zájmu při každé žádosti o kopii listin je v prostředí digitálních služeb prakticky nerealizovatelné. Oprávněnost přístupu lze zkoumat pouze při zřízení účtu, nikoli ve vazbě na konkrétní listinu, kterou v samoobslužném digitálním prostředí poskytuje informační systém z centrální databáze. Lze si představit toliko poskytnutí žadateli, který formálně prohlásí, že oprávněný zájem má a případně vybere jeden ze systémem nabízených důvodů. Pokud by se mělo jednat o analogii prokázání právního zájmu např. při nahlížení do spisu, šlo by o nahrazení rychlého a finančně nenáročného poskytování kopií listin náročnou úřední agendou, na kterou nejsou katastrální úřady personálně vybaveny a nebyly by schopny ji financovat v rámci stávajícího rozpočtu.

S poskytováním kopií ze sbírky listin úzce souvisí i otázka případných zásahů do poskytovaných kopií ve smyslu anonymizace. Jak uvádíte, tato možnost byla již v minulosti diskutována a jako reálná možnost vyloučena. Důvodů je více. Jednak pro řadu účelů by anonymizace znamenala znehodnocení a popření samotného smyslu, pro který listina byla požadována. To zejména v případech, kdy má sloužit pro účely vedení soudního sporu,

trestního řízení apod., ale i v případě velmi častého posuzování právních rizik navazujících transakcí. Anonymizace by musela být tedy prováděna důsledně podle účelu, pro který by žadatel kopii listiny požadoval. Odstraněné osobní údaje účastníků smlouvy by bylo možné dohledat ze zápisu v databázi katastru provedeném na základě takové smlouvy. Faktický efekt anonymizace by tak byl ve většině případů nulový a znamenal by pouze významné zvýšení pracnosti na straně katastrálních úřadů a vynutil by si ústup od dosažené úrovně digitalizace. Poskytování údajů ze sbírky listin nelze vytrhnout z kontextu poskytování údajů z katastru jako celku a řešit izolovaně mimo jeho souvislosti. Lze-li anonymizované údaje získat jinými postupy, nemá samotná anonymizace žádný přínos k ochraně osobních údajů.

Pokud jde o možnost anonymizace údajů o osobách, které nemají zapsané žádné věcné právo k nemovitostem, avšak jejich údaje jsou součástí obsahu listin založených ve sbírce listin, považuji za nutné uvést, že tyto údaje nejsou předmětem žádného systematického zpracování k dosažení konkrétního účelu zpracování. Jde o ryze nahodilý výskyt údajů, které katastrální úřad nezpracovává a je proto namístě pochybnost, zda vůbec jde o zpracování údajů ve smyslu obecného nařízení.

Přes výše uvedené se domnívám, že existuje prostor pro řešení některých problémů ochrany osobních údajů ve sbírce listin katastru nemovitostí. Například ve Vámi zmiňovaném případě dědictví se nabízí relativně jednoduché dílčí opatření – provádění vkladů práv na základě stručných výpisů z dědických rozhodnutí obsahujících pouze údaje o zůstaviteli, dědicích a právech k nemovitostem. Jednalo by se o jednoduchou legislativní úpravu s dopadem na přibližně 10 % z každoročně do sbírky listin ukládaných, z hlediska ochrany osobních údajů nejproblematičtějších, listin. Obecně jde o to, aby v nabývacích titulech k nemovitostem byly uváděny, pokud je to možné, jen údaje nezbytné pro realizaci transakce. Jako příklad lze uvést rodná čísla, jejichž uvádění v kupní smlouvě není nezbytné a po jejich plánovaném nahrazení jiným tzv. stykovým identifikátorem, nebudou zřejmě ani obsahem katastru nemovitostí. Oproti tomu se však nemohu ztotožnit s myšlenkou, že by snad bylo možné neuvádět v kupní smlouvě kupní cenu nebo způsob jejího stanovení. Jde o povinnou náležitost smlouvy, a pokud by existovala samostatná dohoda o ceně, musela by být předložena ke vkladu současně se smlouvou. Nelze také pominout zjevnou skutečnost, že jedním ze zákonem upravených účelů katastru je oceňování nemovitostí. To platí nejen v České republice, ve většině evropských zemí jsou cenové údaje z pozemkových evidencí široce využívány pro podporu transparentního trhu s nemovitostmi a s tím spojenou bezpečností hypotečního úvěrování. Nelze tedy předpokládat, že by existovala vůle přehodnotit dosud velmi kladně hodnocené zavedení evidence cenových údajů, které prosadilo do právní úpravy od roku 2014 Ministerstvo financí.

Pokud jde o formulaci účelů, ke kterým slouží údaje katastru, ve vztahu k účelům, ke kterým mohou být shromažďovány osobní údaje podle článku 5 odst. 1 písm. b) obecného nařízení, pak v první řadě je třeba odlišit zpracování osobních údajů při vlastním vedení katastru, jehož účelem je právě vedení katastru, od zpracování osobních údajů z katastru získaných dalšími osobami. Ustanovení § 1 odst. 2 katastrálního zákona má vztah k obojímu. S ohledem na skutečnost, že vedení katastru (*a v jeho rámci prvotní zpracování osobních údajů*) není samoučelné, ale jeho smyslem je sloužit právě jako zdroj informací pro celou řadu dalších agend vykonávaných ve veřejné správě i jako podklad pro velké množství právních jednání a jiných úkonů v oblasti soukromého práva, je ustanovení § 1 odst. 2 potvrzením této skutečnosti a do určité míry deklarováním legitimacy vedení katastru nemovitostí. Zároveň je však i základním rámcem pro následné zpracování osobních údajů, kdy konkrétní účely ve smyslu článku 5 odst. 1 písm. b) obecného nařízení musí tento rámec respektovat. Není však možné ani účelné, aby všechny tyto konkrétní účely byly přímo v zákoně vyjmenovány.

Zvolená míra obecnosti je z logiky věci v případě takových základních ustanovení, jako je § 1 katastrálního zákona, vždy výrazně vyšší, než u ustanovení, která regulují jednotlivé konkrétní postupy orgánu veřejné moci – nabízí se srovnání například se základními zásadami činnosti správních orgánů podle hlavy II. správního řádu. Nelze tedy požadovat, aby účely katastru uvedené v § 1 odst. 2 byly v zákoně uvedeny s podrobností, kterou předpokládá ustanovení článku 5 odst. 1 písm. b) obecného nařízení. Tato míra podrobnosti musí být řešena až jednotlivými konkrétními zpracovateli osobních údajů a uvedena v jimi vytvářených záznamech o zpracování osobních údajů. V této souvislosti považuji za zásadní zdůraznit odpovědnost těch, kteří údaje získané z katastru dále zpracovávají. Tyto osoby mají povinnost při následném zpracování dodržovat veškeré povinnosti plynoucí z obecného nařízení, a pokud by tak činily, nebylo by vůbec potřebné opatření ve vztahu k poskytování údajů katastru nemovitostí přijímat. Jsem si vědom toho, že takovýto ideální stav je nereálný, a tudíž jsou potřebná i preventivní opatření spočívající v určitých formách regulace poskytování údajů z katastru. To ale neznamená, že se lze omezit pouze na tato opatření a zcela rezignovat na postihování těch, kteří při zpracování osobních údajů nepostupují v souladu s obecným nařízením. Skutečně účinné ochrany osobních údajů může být dosaženo pouze s využitím obou přístupů.

Vnímám potřebu prevence porušování obecného nařízení uživateli informací z katastru nemovitostí a Váš návrh, aby bylo poskytování údajů z katastru nemovitostí provázeno poučením o tom, za jakých podmínek lze poskytnuté osobní údaje dále zpracovávat, považuji za velmi podnětný. Potřebné úpravy informačního systému katastru nemovitostí, kterými to bude zajištěno, jsou v tuto chvíli již připravovány. Zároveň budou v tomto smyslu upraveny i úvodní stránky aplikací sloužících k poskytování údajů a resortní internetové stránky.

Zmiňujete také četnost podnětů adresovaných ve věcech katastru nemovitostí Vámi řízenému úřadu. Nemám srovnání s jinými oblastmi, ale 46 podání za více než 2 roky, tedy zřejmě méně než 20 podání k ÚOOÚ ročně, za situace, kdy je každoročně vyřízeno 16 mil. žádostí o různé výstupy z katastru nemovitostí a realizováno téměř 50 mil. náhledů na údaje o jednotlivých nemovitostech, se mi nezdá být nijak vysokým počtem. Českému úřadu zeměměřičkému a katastrálnímu bylo doručeno za rok 2020 celkem 44 podání s vazbou na obecné nařízení, 28 z nich se týkalo poskytnutí údajů o příjemcích osobních údajů (žadatelích o přehled vlastnictví nebo o kopii ze sbírky listin), ostatní podání byla vyřešena vysvětlením postupů při zpracování osobních údajů v katastru. Ani tento počet podání za loňský rok podle mého názoru nesvědčí o tom, že by ochrana osobních údajů v katastru nemovitostí byla vnímána jako zásadní problém. Domnívám se, že počet podání veřejnému ochránci práv zmiňovaný ve výročních zprávách v rubrice „Pomohli nebo poradili jsme“ vyjadřuje pouze počet zodpovězených dotazů k dané problematice. Šetření ve věci poskytování údajů z katastru jsme zaznamenali v posledních letech pouze ve dvou případech. Jedno se týkalo otázky, zda zaslání nabídky odkupu zemědělského pozemku lze považovat za užití údajů katastru v souladu s jeho účelem, druhý případ se týkal požadavku na poskytnutí údajů katastru nemovitostí (speciálního výběru z databáze) postupem podle zákona o svobodném přístupu k informacím. S tímto případem je ÚOOÚ seznámen, neboť v této věci zahájil z podnětu zástupkyně VOP přezkumné řízení k rozhodnutí o rozkladu, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle informačního zákona. ÚOOÚ přezkumné řízení zastavil s tím, že katastrální předpisy představují ucelenou právní úpravu poskytování údajů a poskytování údajů z katastru v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím je tedy vyloučeno. Jsem velmi rád, že se v této věci shodujeme, neboť pokud bychom museli poskytovat speciální výstupy z databáze definované žadatelem o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., byl by to zásadní průlom i do ochrany osobních údajů.

Musím také rozhodně odmítnout Vaši zmínku o podvodech s nemovitostmi. Mediální kampaň vedená na toto téma v době přípravy nového katastrálního zákona nebyla postavena na seriózních informacích. Vyžádal jsem si tehdy informace o počtu řešených podvodů tohoto typu od Ministerstva vnitra. Podle údajů Policie ČR se jednalo o několik desítek podvodů ročně, přičemž v tom byly zahrnuty například i případy blokování různých nemovitostních transakcí šikanózními žalobami či podvody mezi rodinnými příslušníky. Skutečné krádeže nebo zřízení zástavního práva s využitím odcizené identity byly v jednotkách případů. Po zavedení dalších opatření v novém katastrálním zákoně tento typ kriminality podle mých informací téměř vymizel. Případy zfalšovaných smluv jsou zpravidla zachyceny již ve vkladovém řízení a návrh je zamítnut. Jednoznačně musím odmítnout i zmínku o službě sledování změn v kontextu s obavami z podvodů. Tato služba je standardní notifikační službou informující o vybraných úkonech v rámci vedených vkladových řízení a o dalších zápisech. Vznikla na popud bankovního sektoru, neboť banky v roli zástavních věřitelů potřebují informace o nakládání s nemovitostmi, které mají v zástavě. Nejsou však účastníky takových vkladových řízení. Za tuto nadstandardní službu je tedy logicky účtován poplatek a není důvod tuto službu neposkytnout i jiným vlastníkům či osobám oprávněným z právního vztahu k dané nemovitosti. Mezi přibližně 35 tisíci uživateli jsou kromě bank často vlastníci většího počtu nemovitostí, kterým tato služba pomáhá sledovat jimi iniciované probíhající transakce, ale samozřejmě i lidé motivovaní obavami z podvodů, jejichž obavy jsou vyvolány například hoaxy. Vámi uvedený odkaz na článek z roku 2017 však ukazuje na úplně jiný problém než podvody s nemovitostmi při zápisech do katastru, a to na nelegální vytěžování dat katastru nemovitostí za účelem aktualizace databází, v nichž dochází ke zpracování i osobních údajů bez zákonného důvodu.

Dovolím si nyní shrnout svůj pohled na problémy související s ochranou osobních údajů ve vazbě na katastr nemovitostí a naznačit priority k řešení. Za největší problém v ochraně osobních údajů považuji stále příliš rozšířené požadavky na předávání souborových dat velkého územního rozsahu, která jsou sice pseudonymizována, ale následně jsou jejich uživateli stahovány osobní údaje nikoli selektivně, ale spíše plošně. Zdá se, že naše upozorňování na skutečnost, že stahovat si mohou pouze osobní údaje, k jejichž zpracování jsou oprávněni, není dostatečně účinné. Pokud však existuje několik kopií prakticky kompletní databáze katastru nemovitostí, je více než obtížné zabránit únikům rozsáhlých datových souborů, které jsou následně vytěžovány a různé výběry dat prodávány i v kombinaci s údaji z dalších zdrojů. Aktualizaci dat pak tyto subjekty provádějí právě cestou vytěžování údajů aplikace Nahlížení do katastru, kterému se snažíme nepřilížit úspěšně bránit. Možnost konzultace zaměřené na tuto oblast bychom velmi uvítali. Připravujeme například zpřísnění podmínek tak, že bez přihlášení uživatele přes Národní identifikační autoritu nebo účet Dálkového přístupu do KN by aplikace Nahlížení do katastru neposkytovala údaje o vlastníku. Za zvážení tedy stojí i postupný přechod na poskytování všech výstupů pouze identifikovaným žadatelům. Shromažďujeme také podklady v případech vážného podezření na porušení pořádku na úseku katastru nemovitostí, které, pokud naznačují závažné nezákonné nakládání s osobními údaji, by bylo možné využít v rámci kvalifikovaných podnětů Vámi řízenému úřadu.

Výše naznačené problémy bychom měli být schopni řešit v rámci stávající zákonné úpravy. Vámi uváděné problémy s poskytováním kopií ze sbírky listin a poskytováním přehledu vlastnictví jsou upraveny katastrálním zákonem, jehož ustanovení důsledně dodržujeme. V současné době nemáme vlastní podstatné důvody k přípravě novely katastrálního zákona, proto ji prozatím neplánujeme. Nepochybně však stále platí jeden ze závěrů, který jsem učinil ve shodě s Vaší předchůdkyní, že v předstihu před přípravou nejbližší novely katastrálního zákona zpracujeme posouzení vlivu na ochranu osobních údajů, které bude využito pro legislativní přípravu i pro odůvodnění návrhu. Předpokládám, že v době jeho přípravy požádáme o konzultace, neboť v průběhu přípravy bude třeba nalézt odpovědi na řadu otázek a navrhnout odpovídající řešení problémů.

K Vaší žádosti zasílám v příloze č. 1 soubor obsahující záznamy o zpracování osobních údajů při správě katastru nemovitostí. Komplexní posouzení vlivu na ochranu osobních údajů ve smyslu metodiky ÚOOÚ jsme s ohledem na § 10 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, dosud neprováděli. Byla však zpracována analýza dopadů obecného nařízení, která je součástí zprávy o zabezpečení shody při zpracování osobních údajů fyzických osob a obecným nařízením v podmínkách Českého úřadu zeměměřického a katastrálního za rok 2018 připojené v příloze č. 2. Jak jsem již naznačil v úvodu, v příloze č. 3 přikládám přehled o podmínkách poskytování informací z pozemkových evidencí v Evropě.

Vážený pane předsedo, reakce na Váš obsáhlý dopis nemohla být stručná, pokud jsem měl alespoň stručně reagovat na všechny Vámi nastolené otázky.

S pozdravem

Ing. Karel Večeře  
podepsáno elektronicky

Vážený pan  
**Mgr. Jiří Kaucký**  
předseda  
Úřad pro ochranu osobních údajů  
datovou schránkou

## Ověřovací doložka změny datového formátu dokumentu podle § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

Změnou datového formátu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.

Vstupující dokument byl podepsán kvalifikovaným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a platnost zaručeného elektronického podpisu byla ověřena dne 06.05.2021 16:19:11.

Kvalifikovaný elektronický podpis byl shledán platným, dokument nebyl změněn a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných kvalifikovaných certifikátů vydanému k datu 06.05.2021 14:50:48. Údaje o zaručeném elektronickém podpisu: číslo kvalifikovaného certifikátu 015370BD, kvalifikovaný certifikát byl vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru PostSignum Qualified CA 4, Česká pošta, s.p. pro podepisující osobu Karel Večeře, ČR - Český úřad zeměměřický a katastrální. Elektronický podpis nebyl označen platným časovým razítkem.

Vstupující dokument byl podepsán zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a platnost zaručeného elektronického podpisu byla ověřena dne 06.05.2021 16:19:11.

Elektronické časové razítko bylo shledáno platným, dokument nebyl změněn a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných kvalifikovaných certifikátů vydanému k datu 06.05.2021 13:27:12. Údaje o zaručeném elektronickém podpisu: číslo kvalifikovaného certifikátu 014071A0, kvalifikovaný certifikát byl vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru PostSignum Qualified CA 5, Česká pošta, s.p. pro podepisující osobu PostSignum TSA - TSU 1, Česká pošta, s.p.. Elektronický podpis nebyl označen platným časovým razítkem.

**Typ vstupního dokumentu:** .PDF

**Otisk souboru:** 994EE70E62B60F7F34645727D9BB2DFEC042EE7A3C07B8C2BC9FAE8EE0D33197

**Použitý algoritmus:** SHA256\_SBB 2.16.840.1.101.3.4.2.1

### Subjekt, který změnu formátu dokumentu provedl:

Úřad pro ochranu osobních údajů, Plk. Sochora 27, 17000 Praha 7, info@uoou.cz

### Datum vyhotovení ověřovací doložky:

6.5.2021

### Jméno a příjmení osoby, která změnu formátu dokumentu provedla:

Menzelová Eva